

Balog Zoltán

az emberi erőforrások minisztere

dr. Zombor Gábor

egészségügyi államtitkár

Prof. dr. Fülesdi Béla

Egészségügyi Szakmai Kollégium elnöke

dr. Velkey György

Magyar Kórházszövetség elnöke

s z é k h e l y ü k ö n

Budapest, 2014. november 30.

ikt.sz: M14055

Tisztelt Miniszter Úr, Tisztelt Szakállamtitkár Úr, Tisztelt Elnök Urak!

Az egri Markhot Ferenc Oktatókórház és Rendelőintézet Sürgősségi Betegellátási Osztályán dolgozók közül, egyre többen – adják be a felmondásukat, köztük az osztályvezető is. A kilépő szakemberek által teljesített munkaórák hiánya – a megjelent cáfolatokkal ellentétben – veszélyezteti a betegellátás minőségét. Nem mentesít a felelősségünk alól az a tény, hogy a szakma egy évtizede, minden hivatalos fórumon jelöli a humán erőforrás krízishelyzetét és tett, tesz javaslatot a valós krízis helyzetek megelőzésének módjára.

Az egri Markhot Ferenc Oktatókórház és Rendelőintézetben napjainkra kialakult – az ott dolgozók által a helyi menedzsmentnek lassan egy éve, Társaságunk által a Kórházszövetségnek is lassan két hónapja jelzett – krízis helyzet, túlmutat egy kórház lokális problémáján.

Ahogy azt a Szakállamtitkár Úrnak is, beiktatását követően azonnal jeleztük a sürgősség egy XXI. századi ellátási szemlélet, ami túlmutat a hazai akut jellegű ellátási struktúrára. Ez a felfogásbeli különbség, a jelenlegi egészségügyi struktúrában – a sürgősségi szemlélet konzekvens szakmai képviselője mellett - eleve konfliktusforrás, amit lokálisan is csak azonos értékrendet valló menedzserek tudnak életben tartani. Ez a menedzseri szándék azonban, az ellátó rendszer más területén ugyancsak konfliktusokat generál.

Addig a pontig, amíg a hazai társadalom és így a politikai képviselet nem tesz hitet az akut jellegű ellátás sürgősségi (integrált, idő-dependens, allokatív) szemlélete mellett és ennek megfelelően nem kezdődik meg a struktúra ilyen elvek mentén történő szervezeti, funkcionális és pénzügyi átalakítása, amíg a tervezett rendszerhez szükséges humán erőforrás képzése nem prioritizált – addig több értékes, képzett és elhivatott szakembert veszít el Magyarország, mint

ahányan választják ezt a hivatást. Az így konzerválódó és egyre mélyülő krízisből nem lesz kilábalás.

Az a sajnálatos negligancia, mint hozzáállás, mely a politika és a szakmai képviselőket jellemzi a valós sürgősségi szemlélet, szakterületet és annak közvetlen képviselői irányába, eleve jelzi azt, hogy ez a gondolatmenet, strukturáló tényező, mely számos kontinens után Európában is teret nyer, a hazai környezettől ma idegen.

Több mint egy évtizede divatos hívószó a „sürgősség” – mely hívószóként csak potenciális korszerűséget és nem utolsósorban elnyerhető investíciót jelöl - de valójában mind affektív, mind kognitív tartalmát tekintve sajnálatosan talmi. A szókapcsolatok tartós, ilyen szintű és tartalmú alkalmazása téveszme szinten jeleníti meg a „sürgősséget” a köztudatban is.

Tisztelt Miniszter Úr, Tisztelt Szakállamtitkár Úr, Tisztelt Elnök Urak!

Annak a közel ezer aktív és ma még elhivatott Kollegánknak a nevében, akit a Magyar Sürgősségi Orvostani Társaság képvisel, azzal a kérdéssel fordulok Önökhöz, hogy vajon valós stratégiai hangsúly-e 2014-ben, Magyarországon a sürgősségi ellátás? Egy olyan strukturáló szemléletről van szó, ami alkalmas egy a mainál hatékonyabb és hasznosabb akut jellegű ellátórendszer kialakítására és a meglévő számos szempontból korszerűtlen szervezet átalakítására. A sürgősségi ellátás az egyedüli, amely képes felvállalni és biztosítani a szegények ellátását, különösen egy polarizálódni látszó egészségügyben. Kollegáim csak ennek a revelációnak az ismeretében fogják felelősséggel vállalni azt az elhivatott küzdelmet, ami a mai változó környezetünk sajátja.

Az Önök krízis helyzetnek megfelelő, korai kommunikációjában bízva, tisztelettel:

Berényi Tamás dr.
az MSOTKE elnöke

